

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-11-14264-11 כנפו נ' גינזבורסקי

לפני כבוד השופטת אביגיל כהן

התובע: גבריאל כנפו
ע"י ב"כ עו"ד דרור ארד אילון

נגד

הנתבע: סער גינזבורסקי
ע"י ב"כ עו"ד יהונתן קלינגר ועו"ד אוריה ירקוני

פסק דין (בשאלת הנזק)

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
1. לבקשת התובע פוצל ההליך בין שאלת האחריות ושאלת הנזק. ביום 20/12/16 ניתן פסק דין בשאלת האחריות ועתה ניתן בזה פסק הדין בשאלת הנזק.
2. עניינינו בתביעת לשון הרע בגין פרסומים שנעשו ע"י גינזבורסקי במסגרת חמישה עמודי פייסבוק שהוא הפעיל. כנפו טען כי מדובר לפחות ב- 52 פרסומים ואילו גינזבורסקי טען בהגנתו, כי מדובר בלא יותר מ-14 פרסומים. הפרסומים ביחס לכנפו ייחסו לו שחיתות בנוגע לפעילותו בהליך אישור מע"ר דרום בוועדה המקומית לתכנון ובניה באשדוד. כנפו היה בתקופה הרלוונטית מ"מ ראש העיר אשדוד ויו"ר ועדת משנה לבניין ערים בעיריית אשדוד. כנפו טען כי הפרסומים בגינם הוגשה התביעה מציגים אותו כמושחת, וכי הפרסומים נערכו כקמפיין אחד ממושך, בעיתוי שתחילתו יום אחד לאחר הכרעת הדין ב"פרשת הולילנד", תוך שימוש במלל ובתמונות ויזואל, המקשרות בין תוכנית מע"ר דרום והתנהלותו ביחס לתוכנית ובין פרויקט הולילנד בירושלים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-11-14264 כנפו נ' גינזבורסקי

3. הנסיבות והפרסומים פורטו בהרחבה בפסק הדין בשאלת האחריות ואין מקום לחזור עליהם. 1
בתמצית אציין, כי בפסק הדין קבעתי שהפרסומים מהווים קמפיין, שיש בו משום פרסום 2
"לשון הרע" נגד כנפו כמשמעותו בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "**חוק איסור 3**
לשון הרע"). 4
נקבע כי חלק מהפרסומים מהווים "לשון הרע" וחלקם האחר - לא, אך יש להסתכל על 5
הפרסומים כעל מכלול - חלק מקמפיין וכי קוראי הפוסטים של גינזבורסקי, לפי מבחן 6
אובייקטיבי, היו עשויים לקבל את הרושם לפיו כנפו מושחת, פרויקט מע"ר נגוע בשחיתות 7
כדוגמת "הולילנד ירושלים" וכי כנפו פעל בשחיתות למען חבריו היזמים. 8
עוד קבעתי, כי הפרסומים אינם חוסים תחת ההגנות בסעיפים 14 ו- 15 לחוק איסור לשון 9
הרע. 10
נקבע כי לא עומדת לגינזבורסקי הגנת "אמת בפרסום". 11
לא הוכח כי כנפו היה מצוי בניגוד עניינים בתפקידו כיו"ר הוועדה המקומית בשל יחסיו עם 12
יזמים בעלי זכויות במקרקעין שבתחום מע"ר. לא הוכח כי קביעת ישיבת הוועדה המקומית 13
במהלך מבצע "צוק איתן" (שנדחתה בסופו של דבר) נבעה מרצון "לחטוף" החלטה או לנטרל 14
התנגדות ולא הוכחה "שחיתות" שדבקה בכנפו בכל הקשור לתוכנית מע"ר דרום. 15
כן נקבע כי גינזבורסקי לא פעל בתום לב. נפסק כי לא התקיימו בענייננו נסיבות אישיות אשר 16
הצדיקו את הפרסומים ללא בדיקה נאותה של העובדות ותוך שימוש בביטויים קשים 17
ומשמיצים. נקבע כי הפרסומים היו בלתי מידתיים ביחס לאינטרסים עליהם ביקש המחוקק 18
להגן בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע. 19
20
4. **הטענות ביחס לנזק:** 21
כנפו טען בכתב התביעה כי לכל פרסום נעשו "שיתופים" ובוצעו פעולות "לייק" באופן שבו 22
הוא אינו יכול לאמוד את מספרם וכי פרסומים אלו, לפחות 52 במספרם, גרמו לו נזקים 23
כבדים. 24
בכתב התביעה לא צוינו נזקים ספציפיים מלבד עוגמת נפש ובושה. 25
נטען כי נגרמו לו ולמשפחתו עוגמת נפש ובושה בעקבות הצגתו בפני תושבי העיר וכן אנשים 26
רבים אחרים באופן משפיל ומבזה, כאדם מושחת המטפח קשרי הון – שלטון ועושה בוועדה 27
המקומית כבשלו, בניגוד לטובת הציבור. עוד צוין כי הפגיעה בשמו הטוב מתעצמת כל הזמן 28
הואיל והפרסום בפייסבוק נמשך ואינו חד פעמי. 29
30
31
32
33
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-11-14264-11 כנפו נ' גינזבורסקי

1 התובע ביקש לפסוק פיצוי בגין הנזקים, לרבות הטלת פיצויים עונשיים נוכח ההיקף
2 והשיטתיות בה פורסמו פרסומי לשון הרע נגדו.
3 לחלופין, ביקש לפסוק כי הוא זכאי לפיצוי סטטוטורי לפי סעיף 7 א לחוק איסור לשון הרע
4 במכפלת הפרסומים (52).
5 סכום התביעה הועמד, כאמור, על סך 2,600,000 ₪.

6
7 במסגרת סיכומיו, מבקש ב"כ התובע לפסוק כפל פיצוי סטטוטורי (142,000 ₪) בגין כל אחד
8 מ- 42 פרסומי לשון הרע לפי החישוב הבא:
9 9 פריטי "לשון הרע" שנקבעו בפסק הדין החלקי בסעיפים 9.1, 9.2, 9.3, 9.4, 9.6, 9.7, 9.8,
10 9.14 וכן גם בגין פרסום שצוין בסעיף 9.13 לפסק הדין וזאת ב- 42 פרסומים נפרדים בדפי
11 הפייסבוק השונים (פירוט מצוי בסעיף 9 לסיכומיו). לפי תחשיב זה סכום הפיצוי עולה על
12 סכום התביעה.
13 לחלופין, מבוקש לפסוק פיצוי סטטוטורי מירבי בגין כל פריט מ- 9 הפריטים שלטענת ב"כ
14 התובע אושרו בפסק הדין החלקי (1,278,000 ₪ = 9X 142,000).

15
16 גינזבורסקי, בכתב הגנתו הכחיש, כי לכנפו נגרם נזק כתוצאה מהפרסומים. 5.
17 לטענתו כנפו היה אדם מושחת לפני הפרסומים ונותר כך גם לאחריהם.
18 כנפו לא הראה ולו בדל ראיה לפגיעה בשמו הטוב והפרסום בפייסבוק מעצם טיבו מוצג בפועל
19 לתקופה קצרה במיוחד.
20 עוד נטען כי אין לתבוע פיצוי סטטוטורי ופיצוי נזיקי כטענה חלופית וכי גינזבורסקי יעמוד על
21 קבלת שומה לנזקים הנטענים.
22 בסיכומים הודגש, כי פיצול ההליך בין שאלת האחריות לשאלת הנזק, לפי דרישת התובע היה
23 הליך מיותר, בזבזני ומכביד.
24 בפסק הדין החלקי הנתבע נמצא אחראי לעוללת לשון הרע בודדת בגין קמפיין יחיד. אין
25 מדובר ב"כוונה לפגוע" ולפיכך לכל היותר מדובר בפיצוי סטטוטורי לפי סעיף 7 א לחוק איסור
26 לשון הרע – עד לסך 50,000 ₪, מה גם שבנסיבות העניין לפי הפסיקה, הפיצוי המתאים הוא
27 בין 1,500 ₪ ל- 30,000 ₪ לכל היותר (סעיף 42 לסיכומים).
28
29
30
31
32
33
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-11-14264-11 כנפו נ' גינזבורסקי

- 1 **רקע נורמטיבי:** 6.
- 2 (א) הנזק הנטען הוא לעוגמת נפש ובושה.
- 3 בשלב הדיון בשאלת הנזק, לא העיד כנפו אלא רק איש יחסי ציבור שטיפל בענייני
- 4 התקשורת ניהול וניטור ענייני הדיגיטל שלו, כאשר מטרת העדות היתה להוכיח כי
- 5 נגרם נזק תדמיתי לכנפו בגין הקמפיין שנוהל על ידי סער.
- 6 בטרם אדרש לעובדות הרלוונטיות לענייננו, אדרש בקצרה לסוגיית הפיצוי הלא
- 7 ממוני שיש לפסוק בתביעת לשון הרע.
- 8
- 9 (ב) בפסק הדין שניתן בע"א 6903/12 **Canwest Global Communications Corp.**
- 10 **נ' עזור** (22.7.15) (להלן: "**עניין עזור**"), צוינו על ידי כב' השופט פוגלמן שלוש
- 11 התכליות העומדות ביסוד פסיקת פיצויים לנפגע מעולת לשון הרע:
- 12 (1) תכלית תרופתית:
- 13 השבת מצב לקדמותו.
- 14
- 15 (2) תכלית חינוכית – הרתעתית:
- 16 חינוך לכך ששמו של אדם אינו הפקר בין אם הוא איש ציבור ובין אם הוא
- 17 איש פרטי.
- 18
- 19 (3) תכלית עונשית:
- 20 אשר לעיתים נכרכת בתכלית החינוכית – הרתעתית. היא קשורה בכוונת
- 21 המפרסם: האם הפרסום נעשה בכוונה תחילה לפגוע.
- 22
- 23 (ג) ברע"א 4740/00 **אמר נ' יוסף** פ"ד נה (5) 510, 523-524 עמד בית המשפט העליון על
- 24 הקושי להעריך נזק לא רכושי לשם הטוב ולקבוע פיצוי הנובע מהבעייתיות שבהצגת
- 25 ראיות להוכחת נזק זה, קל וחומר מכמותו.
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-11-14264-11 כנפו נ' גינזבורסקי

1 בעניין עזור עמד בית המשפט על שתי הדרכים האפשריות לפסיקת הפיצוי :
2 האחת – המסלול הסטטוטורי : המנגנון הקבוע בסעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע לפיו
3 ביהמ"ש רשאי להשית פיצויים בסכום של עד 50,000 ₪ ללא הוכחת נזק על מפרסם פרסום
4 דיבתי או כפל פיצוי אם הפרסום נעשה בכוונה לפגוע (סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע).
5 השנייה "המסלול הפסיקתי": חיוב המפרסם מכוח ההלכה שלפיה חזקה היא כי פרסום לשון
6 הרע כשלעצמו גורם נזק כללי לשמו הטוב של הנפגע (ע"א 2668/97 רופין נ' גלובוס פליישר
7 עיתונות (1983) בע"מ, פ"ד נה (1) 721, 725).
8 בפסיקת פיצויים עפ"י חזקה זו, בימ"ש יעריך את הנזק ויקבע פיצויים הולמים בהתחשב
9 במעמד הניזוק בקהילתו; בהשפלה ובסבל שהוא חווה; בטיב הפרסום ובאמינותו; בהיקף
10 התפוצה של הפרסום; במידת הפגיעה שיש בפרסום; בהתנהגות הצדדים לפני ואחרי
11 הפרסום.
12
13 ניתן לפסוק פיצוי בסכום גבוה יותר מזה שנקבע בסעיף 7 א לחוק איסור לשון הרע בגין נזק (ד
14 לא ממוני (ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי (4.8.08), סעיפים 43-47; ע"א 7426/14
15 פלונית נ' עו"ד אורי דניאל (14.3.16) סעיף 81 לפסה"ד של כב' הש' עמית (14.3.16) רע"א
16 1476/17 הראל נ' ועד מקומי עלי סעיף 6 להחלטת כב' הש' עמית (17.5.2017)).
17
18 מסלולי הפיצוי הם מסלולים חלופיים. פיצוי ללא הוכחת נזק עד לסכום הקבוע בחוק אן פיצוי
19 על פי הוכחת נזק שעשוי להיות הן בגין נזק ממוני (כללי או מדויק) והן בגין נזק בלתי ממוני.
20 אמנם בפועל, נוכח קשיי ההוכחה והכימות של נזק בלתי ממוני לעיתים אין הבדל רב בינו
21 לבין פיצוי ללא הוכחת נזק, אך לא ניתן לפסוק אותם במצטבר, שהרי פיצוי ללא הוכחת נזק
22 עודנו פיצוי בגין נזק, ורק רכיב ההוכחה מתייתר.
23 תובע שבחר לנסות להוכיח את נזקיו אך כשל, אינו מנוע לעתור לפיצויים סטטוטוריים כסעד
24 חלופי (ראה: ע"א (ת"א) 9712-12-13 "קר" שרותי רפואה בע"מ נ' א.מ.ל אמריקן לייזר
25 בע"מ, ס' 28 לפסה"ד של כב' הש' י' ענבר (13.4.15) וההלכות המוזכרות שם).
26
27
28
29
30
31
32
33
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-11-14264-11 כנפו נ' גינזבורסקי

1 הנזק הבלתי ממוני הוא נזק כללי, אשר מחושב על דרך האומדן ועל הערכה של בית המשפט. (ה)
2
3 כאשר בית משפט שוקל את שיעור הפיצוי, הוא בוחן בין היתר את חומרת הפגיעה שארעה,
4 תפוצת הפרסום מהווה שיקול חשוב ופרסום בתפוצה גדולה, כגון פרסום באמצעי תקשורת
5 מחמיר את הפגיעה ומצדיק הגדלת פיצוי (ראה לעניין זה: רע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ'
6 אמנון זנקר [12/11/2006] סעיף 32 לפסק הדין ופסקי הדין שאוזכרו שם).
7 כמו כן בית משפט מייחס חשיבות בקביעת שיעור הפיצוי להתנהגות הניזוק ולמעמדו קודם
8 לאירוע הפגיעה ונותן משקל גם להתנהגות הפוגע בעת הפרסום.
9 יש לתת משקל גם לנושא ההתנצלות ולדבקותו של הפוגע באמירות הפוגעניות בלא לחזור בו.
10 ביהמ"ש העליון בע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי פירט גם בנוגע לשיקולים שעל ביהמ"ש
11 לפסוק בעת פסיקת פיצויים בתביעת לשון הרע.
12 נקבע, כי בראש ובראשונה יש ליתן משקל לנזק שנגרם לתובע כתוצאה מהפרסום, וקיימת
13 חזקה, כי נגרם נזק לשמו הטוב של הנפגע מעצם פירסום לשון הרע, המצדיק פסיקת פיצויים
14 אף ללא צורך בהוכחת נזק ממון מיוחד אשר נגרם הלכה למעשה (ראה סעיף 55 לפסה"ד,
15 אשר מפנה לע"א 354/76 עזבון מנדל שרף נ' שרותי יעוץ כלכלי בע"מ, פד"י לה (4) 169
16 (1981), ולע"א 2668/97 רו"ח דורון רופין נ' גלובס פבלישר עיתונות, פד"י נה (1) 721, 725).
17 צוין, כי יש להתחשב גם בהתנהגות הצדדים לאחר הפרסום, ואף במהלך הדיון המשפטי, יש
18 להתחשב בבחינת כוונת המפרסם (האם פעל מתוך זדון או מתוך רישול וקלות דעת), וכן יש
19 לשקול את הנסיבות הכלולות בסעיף 19 לחוק.
20 בימ"ש פוסק את סכום הפיצוי, בין היתר, עפ"י אמות מידה כלליות ולפי הנסיבות הספציפיות
21 של כל מקרה ומקרה.
22

23 **ומן הכלל אל הפרט:** 7.

24 הצדדים הגישו ראיותיהם בסוגיית הנזק, לאחר שניתן פסק הדין בסוגיות האחריות
25 והתקיימו חקירות נגדיות.
26
27
28
29
30
31
32
33
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-11-14264 כנפו נ' גינזבורסקי

(א)

ראיות התובע:

1 כנפו לא הגיש תצהיר עדות ראשית.
2
3 מטעם כנפו הוגש תצהיר עדות ראשית של חיים גריידינגר (להלן: "גריידינגר") – בעלים של
4 משרד יחסי ציבור אשר מלווה אותו בשנים האחרונות, בין היתר, בניהול התקשורת, הדיגיטל
5 והרשתות החברתיות בתפקידיו הציבוריים ועסק גם בקמפיין שניהל גינזבורסקי נגדו.
6 בחקירה הנגדית, אישר מר גריידינגר כי הוא מטפל בענייני התקשורת של כנפו, עובד אצלו
7 ומקבל שכר על מנת לשמור על המוניטין של כנפו ועל שמו הטוב.
8 גריידינגר אישר כי קשה מאוד למדוד או להוכיח את ההשפעה של הפרסומים על דעת הקהל,
9 אך בפועל הצורך להדוף את ההשמצות הפך לנושא מרכזי בסדר היום התקשורת של כנפו
10 בתפקידו כמ"מ ראש העירייה ויו"ר הוועדה לתכנון ובניה.
11 נטען כי האופי הויראלי של הפרסומים שפרסם גינזבורסקי יצר איום ממשי שלא קל להסירו.
12 גם התקשורת המקומית חזרה במקרים רבים על תכנים פוגעניים מהמתקפה האישית על
13 כנפו. מנגד, כנפו הגיב באיפוק ובאופן מדוד להתקפה הפרועה.
14 גריידינגר מתייחס בסעיף 19 לתצהירו בהרחבה לייזום כתבה בערוץ 2 ב"תכנית חיסכון" ע"י
15 גינזבורסקי שעניינה מע"ר דרום וכנפו. טרם שידור הכתבה העלה גינזבורסקי שני פוסטים
16 בנוגע לכך (בגינם לא הוגשה תביעת לשון הרע בענייננו). ביום 21.9.14 שודרה הכתבה. הכתבה
17 הסתיימה באמירה שמקורה בבלבול בין כנפו – התובע לבין אחר ששמו "עמרם כנפו".
18 בחקירה הנגדית העד אישר כי לא הוגשה תביעה, לאחר שהערוץ תיקן טעות זו (עמ' 159
19 לפרוטוקול שורות 9-12) וכי זה לא היה מקרה מתאים להגיש תביעת דיבה (עמ' 160 שורות
20 2-3).
21 לפי גריידינגר, הקמפיין נשוא התביעה היה אפקטיבי מאוד. הצליח לייצר פרסומים נגיביים
22 רבים בתקופה קצרה, מבוססים על טענות עובדתיות לא נכונות בדבר שחיתות, מינהל לא תקין
23 לקהל ייעודי, כשנוצרת שפה חדשה של מע"ר דרום (לדוגמא, ההולילנד של אשדוד, הרעים,
24 מוכרים אותנו) כך שמושגים אלה השתלטו על הדיון הציבורי.
25 לטענתו, קמפיין זה גרם נזק עצום לכנפו והייתה לו השפעה עצומה שלא תמיד ניתן לראות
26 בעין, לא רק בטווח המיידי אלא גם לטווח ארוך ובנוגע לכל מועמדות שלו לתפקיד עסקי או
27 ציבורי בעתיד.
28
29
30
31
32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-11-14264 כנפו נ' גינזבורסקי

1 בחקירתו הנגדית העיד כי לא ערך מחקר לצורך מתן התצהיר. בא כוחו של כנפו הדגיש כי
2 מדובר בתצהיר ולא בחוות דעת (עמ' 158 לפרוטוקול שורות 29-30 עד עמ' 159 שורות 1-2).
3 משנשאל אם הוא חושב שניצחון כנפו בתביעה יעזור לכנפו להתמודד ברשימה הארצית השיב
4 כי לא ידוע לו על כוונות של כנפו להתמודד ברשימה הארצית (עמ' 161 לפרוטוקול שורות 11-
5 12).

6
7 ב"כ הנתבע טען, כי בפועל עסקינן בעדות מומחה מבלי שהוגשה חוות דעת מומחה וממילא
8 אין משקל לתצהיר שכזה.

9
10 לכשעצמי לא מצאתי כי עדות זו בעלת משקל של ממש והיא איננה מוסיפה נתונים
11 משמעותיים המאפשרים לכמת את הפיצוי הלא ממוני בדרך מדויקת יותר, מזו שנעשית על
12 ידי בית משפט כאשר עליו לפסוק פיצוי סטטוטורי לפי חוק איסור לשון הרע.

ב) ראיות הנתבע:

15 גינזבורסקי הגיש תצהיר עדות ראשית שלו וכן חוות דעת מומחית בתחום התקשורת.

16 בתצהיר העדות הראשית הוא טוען כי עסקינן ב"תביעת השתקה".

17 לטענתו, לא פעל על מנת לפגוע בשמו הטוב של כנפו אלא על מנת להגן על האינטרס האישי
18 והכשר שלו כתושב אשדוד וכפעיל פוליטי וזאת ביחס למע"ר דרום.

19 כנפו הוא רק בעל תפקיד משני בפרסומים. לטענתו, התנהלותו של כנפו "לא עשתה די
20 להשקיט" חששות בנוגע לשמועות שהוא מושחת ושהמניעים שלו פסולים (מתוך סעיף 4
21 לתצהיר) וכי הגשת תביעה נגדו בסכום של 2.5 מיליון ₪ היא בגדר אלימות ונועדה לחסלו
22 מבחינה כלכלית.

23 לטענתו, בעקבות הפרסומים ופעילותו, הוא נתבע ב- 4 ערכאות על ידי כנפו ועל ידי מר ג'קי
24 בן זקן, ואם נלך לשיטת בית משפט בפסק הדין החלקי לפיה מדובר בפרסום לשון הרע (בניגוד
25 כמובן לעמדתו) אזי סכום הפיצוי צריך להיות אפסי.

26 בחקירתו הנגדית נשאלו השמועות בדבר "שחיתותו" של מר כנפו התובע בגדר אמירות בלתי
27 מבוססות.

28 גינזבורסקי ביקש ליצור רושם ולפיו בעקבות התביעה הוא נאלץ לחדול מפעילותו הפוליטית,
29 אך אישר כי בפוסט בפייסבוק הוא כתב כי פעילותו מופסקת ממניעים אחרים (השקעה
30 בסטארט-אפ, מישור משפחתי וכו').

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-11-14264-11 כנפו נ' גינזבורסקי

- 1
- 2 **חוות דעת ד"ר ענת באלנט** – חוקרת תקשורת ומרצה לתקשורת, אשר ביקשה בחוות דעתה (ג)
- 3 להוביל למסקנה ולפיה על סמך ניתוח "תוכן איכותני" של פרסומים בעיתונות המקומית
- 4 באשדוד וגם בעיתונות הארצית ביחס לעו"ד גבי כנפו, של התקופה שקדמה לתביעה (1/4/2014
- 5 – 1/1/2003) לעומת תקופה שאליה מתייחסת התביעה (5/10/2014 – 1/4/2014), אזי אין הבדל
- 6 משמעותי בשיח הציבורי על כנפו בשתי התקופות.
- 7 נטען כי מניתוח של השיח בעיתונות עולה כי לפעילותו של גינזבורסקי נגד מע"ר דרום היתה
- 8 השפעה מועטה, אם בכלל על הדימוי הציבורי של מע"ר דרום, וגם פעילותו הציבורית נגד עו"ד
- 9 כנפו לא זכתה לכל תהודה בסיקור פעילותו הציבורית של עו"ד כנפו, ואם היתה לה השפעה
- 10 עקיפה על הדימוי הציבורי של עו"ד כנפו, גם היא היתה מועטה לאור היקף הסיקור הנרחב
- 11 ואופיו. (סעיף ד' בעמ' 7 לחוה"ד).
- 12
- 13 בחוות הדעת אין התייחסות לתקשורת האלקטרונית (רדיו, טלוויזיה) וכן יש לזכור כי עסקינן
- 14 בקמפיין שפורסם בפייסבוק ולא בעיתונות.
- 15 בפועל – לא מצאתי כי יש משקל של ממש לחוות הדעת לצורך הכרעה וב"כ הצדדים, אף הם
- 16 התייחסו בסיכומיהם לחוות הדעת באופן מינורי, אם בכלל.
- 17
- 18 **האם יש ליחס לכנפו "כוונה לפגוע" כמשמעותו בסעיף 7 א (ג) לחוק איסור לשון הרע:** (ד)
- 19 הסעיף מאפשר לפסוק כפל הסכום הסטטוטורי כאשר "הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה
- 20 לפגוע".
- 21 **מצאתי כי יש ליחס לכנפו כוונה לפגוע:**
- 22 משמיעת עדותו של גינזבורסקי עוד בשלב האחריות, התרשמתי כי היה רצון לפגוע בכנפו, ולא
- 23 רק להעלות ביקורת ביחס למע"ר דרום. היתה כוונה ליחס לכנפו שחיתות.
- 24 אין מדובר בביקורת עניינית ביחס למע"ר דרום אלא בכוונה לבצע קישור בין "הולילנד
- 25 ירושלים" ובין התנהלותו של כנפו וזאת בסגנון משתלח שגינזבורסקי אישר כי בחר לנקוט בו.
- 26
- 27 **מהו סכום הפיצוי ההולם במקרה דנן:** (ה)
- 28 לאחר ניהול הליך הוכחות בשאלת הנזק לא מצאתי כי נוסף לי מידע המאפשר פסיקת פיצוי
- 29 ביתר דיוק ממצב שבו יש לפסוק פיצוי ללא דיון בשאלת הנזק.
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-11-14264 כנפו נ' גינזבורסקי

1 למעשה, עסקינן בפיצוי סטטוטורי, שנתון ממילא לשיקול דעתו של בית המשפט, על פי
2 קריטריונים שהותוו בפסיקה.

3
4 ב"כ התובע וב"כ הנתבע הביאו בסיכומיהם, כל אחד, פסקי דין שתואמים לעמדתם ביחס
5 לסכום הפיצוי ההולם את הנסיבות.

6
7 ב"כ התובע מדגיש, כי אליבא דפסק הדין בנוגע לאחריות עסקינן לפחות ב- 42 פרסומים
8 נפרדים בדפי הפייסבוק השונים, ועל כן במכפלת כפל הפיצוי הסטטוטורי יש לפסוק את מלוא
9 הסכום הנתבע.

10
11 ב"כ התובע מודע לכך שאין בנמצא פסקי דין אשר במסגרתם נפסק פיצוי בגובה הנתבע כאן,
12 ולכן מבקש לאבחן בין פיצוי שנפסק במקרים אחרים לענייננו.
13 הוא מציין בסיכומיו בין היתר, פסקי דין אלו:

14 ת"א 1060/98-11-10 יעקובוביץ נ' זיאס (7.6.15) שם נפסק פיצוי בסך 636,000 ₪, ע"א 1060/98

15 כוזרי נ' דוריאל (25.2.99) שם נפסק פיצוי בסך 300,000 ₪, ע"א 6903/12 Canwest Global

16 Communications Corp נ' עזור (22.7.15) שם הפחית בית משפט עליון את סכום הפיצוי

17 לסך 220,000 ₪, ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' שרנסקי (4.8.08) שם הקטין בית המשפט

18 סכום פיצויים במאות אלפי שקלים, ת"א (ת"א) 1561/91 הראל נ' "דבר" בע"מ, עיתון פועלי

19 א"י (23.11.94) שם נפסק פיצוי בסך 300,000 ₪, ע"א 14716-04-10 בומבד נ' פישביין

20 (11.4.11) שם נפסק פיצוי בסך 150,000 ₪, ע"א (ת"א) 2189/09 כהן נ' גלובס פבליישר עיתונות

21 1983 בע"מ (5.5.10) שם נפסק פיצוי בסך 130,000 ₪, ת"א (שלום ת"א) 56211-03-16 נתניהו

22 נ' סרנה (11.6.17) שם נפסק פיצוי בסך 100,000 ₪, ת"א (שלום י-ם) 15623/99 בסם עיד נ'

23 עלמי (15.12.02) שם נפסק פיצוי בסך 180,000 ₪ לאחר התנצלות, תמ"ש (שלום נצ') 18304-

24 07-14 ו.ק. נ' ז.ב. (20.4.17), שם נפסק פיצוי בגין פרסומי פייסבוק בסך של כ- 275,000 ₪.

25
26 כמו כן בסיכומי תשובה מבקש להסביר, מדוע סכומי הפיצויים היו כה נמוכים בפסיקה אשר
27 הובאה על ידי ב"כ הנתבע בסיכומיו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-11-14264-11 כנפו נ' גינזבורסקי

1
2 ב"כ התובע מדגיש, כי על פי הפסיקה, בית משפט רשאי להכפיל את סכום הפיצוי הסטטוטורי
3 במספר הפרסומים.

4
5 ב"כ הנתבע טוען, כי בענייננו יש להתחשב כך שכל מקבץ הפרסומים, הנוגעים לאותו "לשון
6 הרע", מתייחסים לאותה פרשה ולאותו עניין. הוא מפנה לפסיקה במסגרתה נפסקו סכומי
7 פיצוי נמוכים:

8 ע"א (י-ם) 35178-09-12 מורגנשטרן נ' תאגיד איסוף מכלי משקה בע"מ (11.2.13) – פיצוי בסך
9 10,000 ₪, ת"ק (פ"ת) 1795-05 מגן נ' בן ש"ך (2.8.05) – פיצוי בסך 12,000 ₪, ת"א (ת"א)
10 22076-01-12 אם אס פי גרופ בע"מ נ' וורבלובסקי (5.11.14) – פיצוי בסך 8,000 ₪, ת"א (ת"א)
11 1726-07-12 ד"ר דוד סער, עו"ד נ' ליטנינסקי (13.4.14) – פיצוי בסך 1,500 ₪, ת"א (ת"א)
12 25776-04 קבלו נ' רביב (28.9.06) – פיצוי בסך 25,000 ₪.

13
14 על כן, מסקנתו היא, כי הפיצוי המתאים הוא בין 1,500 ₪ - 10,000 ₪ או למצער, אם אכן
15 מדובר בשלושה פרסומי לשון הרע (שכן לעמדתו רק ביחס לשלושה "דברים" פוגעניים כלפי
16 התובע נקבע כי עסקינן בלשון הרע – ראה סעיף 23 לסיכומיו) אזי סכום הפיצוי הוא בין 4,500
17 ₪ - 30,000 ₪.

18
19 **לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, אני סבורה, כי הפיצוי ההולם בנסיבות העניין הוא פיצוי** .8
20 **בסך 300,000 ₪.**

21 (א) כפי שצינתי בפסק הדין בסוגיית האחריות, ניהל הנתבע קמפיין נגד התובע.
22 העובדה שמדובר בקמפיין העוסק באותו עניין, אין פירושו – כי מדובר ב"פרסום"
23 "לשון הרע" אחד כמשמעותו בחוק איסור לשון הרע. פירטתי כי מדובר במספר
24 פרסומים וברור כי אין מדובר ב"פרסום" בודד.
25 צינתי כבר בפסק הדין בעניין האחריות (סעיף 18.3) כי נראה שאין מקום "לספור"
26 כל פרסום ופרסום באופן נפרד לצורך פסיקת פיצוי. לפיכך, אין מדובר בעשרות
27 פרסומים שיש למנות בנפרד לצרכי חישוב פיצוי, ומאידך - ברור שאין מדובר בפרסום
28 אחד בלבד, כפי שמבקש הנתבע לטעון.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-11-14264-11 כנפו נ' גינזבורסקי

- 1
2 (ב) לחובתו של הנתבע יש לזקוף את ניסיונותיו לקדם את הפרסומים ביחס לכנפו
3 בתפוצה רבה ככל האפשר, את סגנונו המתלהם ואת אי הפנמת הנקבע בפסק הדין
4 בסוגיית האחריות גם לאחר הינתנו.
5 יש לזכור כי עסקינן בפרסום בפייסבוק ב-5 דפים שונים כאשר יש להם אלפי עוקבים
6 (עמי 52 לפרוטוקול), כמו כן יש לקחת בחשבון גם את העובדה שהפרסום ביחס לכנפו
7 נועד לפגוע בכוונת מכון.
8
9 (ג) מאידך – לקולא, ניתן לזקוף את העובדה שהפרסומים נעשו כחלק מביקורת בנוגע
10 למע"ר דרום, כאשר כבר קבעתי, כי ביקורת לגיטימית בדבר תוכנית מע"ר דרום
11 מותר כמובן לפרסם.
12
13 (ד) גינזבורסקי נמצא אחראי לפרסום לשון הרע ביחס לכנפו כמושחת, אך בשקלול
14 הכללי ניתן להתחשב בפסיקת סכום הפיצוי בעובדה, שמדובר בשני אנשי ציבור.
15 פסיקת פיצוי בסכום גבוה מאוד, כנדרש על ידי התובע, יהווה אפקט מצנן בנוגע לשיח
16 הציבורי מעבר לנדרש.
17 יובהר, השיח הציבורי אינו אמור להיות רווי בהשמצות ובפרסומים דיבתיים, אך
18 פיצוי בסכום של מאות אלפי שקלים בודדים, מוביל לקבלת שלוש התכליות
19 העומדות ביסוד פסיקת פיצויים (ראה סעיף 6 (ב) לעיל), מבלי ליצור הרתעת יתר
20 שתשתק את השיח הציבורי.
21
22 (ה) כיוון שהנזק שהוכח הוא נזק לא ממוני של עוגמת נפש, בושה ופגיעה בתדמיתו של
23 איש ציבור, אשר מוצג בעיני הציבור כ"מושחת", אני סבורה כי פיצוי הולם בגין
24 מכלול הפרסומים צריך לעמוד על סך 300,000 ₪, מבלי שיש צורך לערוך חישוב
25 אריתמטי בנוגע למספר הפרסומים ובנוגע ל"שווי" של כל פרסום ופרסום.
26

9. בנוגע להוצאות משפט:

קיים פער משמעותי בין סכום התביעה ובין הסכום שנפסק בפועל.

27
28
29
30
31
32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-11-14264 כנפו נ' גינזבורסקי

1 דומני – כי מלכתחילה לא היתה הצדקה להגיש תביעה שכזו לבית משפט מחוזי, בייחוד כאשר
2 מעיינים בפסיקה אליה היפנה ב"כ התובע בסיכומיו וממנה עולה, כי בשום מקרה לא פסקו
3 סכום פיצוי העולה על 2.5 מיליון שקלים.
4 זאת ועוד, דרישה לפיצול בין שאלת אחריות לשאלת נזק היא לגיטימית כשלעצמה, אך ההליך
5 שנוהל בעניין הנזק במקרה דנן, לא היה נצרך לטעמי וזאת בלשון המעטה.

6
7 עם זאת, התובע זכה בתביעתו והוא זכאי לפסיקת הוצאות, גם אם כי לא למלוא הוצאותיו
8 בפועל.
9 לטעמי, לא היתה הצדקה מלכתחילה להגיש תביעה בסכום שכזה, ועל כן אין זכאות לקבל
10 מהנתבע את מלוא סכום האגרה.

11
12 לאחר בחינת מכלול השיקולים, מצאתי לנכון לחייב הנתבע לשלם לתובע הוצאות משפט בסך
13 35,000 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך 65,000 ₪.

14
15 **10. לסיכום:**
16 (א) לאור האמור לעיל, ישלם הנתבע לתובע סך 300,000 ₪ וכן הוצאות בסך 35,000 ₪
17 ושכ"ט עו"ד בסך 65,000 ₪.
18 כל הסכומים ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד מתן פסק הדין ועד התשלום
19 בפועל.

20
21 (ב) המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.
22
23 ניתן היום, י"ז טבת תשע"ח, 04 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.

24
25 אביגיל כהן, שופטת
26
27
28